

[Finansministeren.]

De to forslag vedrørende alders- og invaliderentynderne samt forslaget om tilskud til sygekasser, forslaget om enlige kvinder med børn og forslaget om erhvervsvejledning vil antagelig koste mellem 17 og 20 mill. kr. Jeg siger det så ubestemt, fordi man som nævnt ikke kan vide, i hvilket omfang nye aldersrentenydere kommer til, når der bliver større mulighed for fradragsfri indtægt.

Det vil da sige, at vi til skattelettelse og til sociale foranstaltninger m. v. har brugt i disse forslag antagelig ialt ca. 92 à 95 mill. kr.

Som nævnt er de foreslåede besparelser antagelig ca. 116—118 mill. kr., men også her er der et vist skøn, navnlig vedrørende statsbanerne.

Tilbage bliver så til forbedring af statsfinanserne det beskedne beløb af mellem 20 og 25 mill. kr. — man kunne måske sige op imod 25 mill. kr. Og det er naturligvis meget beskedent, når man tager statsbudgettets omfang i betragtning. Når vi ikke går videre, er det for det første, fordi vi anser det for meget vigtigt i den nuværende situation såvidt muligt at bevare den stabilitet, vi har opnået i prisniveauet. Det er derfor, forslagene er tilrettelagt sådan, at pristallet hverken påvirkes opad eller nedad, når vi betragter forslagene som helhed. For det andet har vi villet understrege, at ved at gennemføre besparelser som dem, vi foreslår, får man mulighed for at løse visse opgaver af social og produktiv betydning, og det er derfor, vi har sat en vis del af det besparede beløb af til disse formål.

Det fremgår af, hvad jeg her har sagt, at der er en meget nøje sammenhæng imellem de forskellige dele af dette program. De skulle tilsammen taget angive den linie, som formentlig må være den rigtige for dansk finanspolitik, ikke blot i den nuværende situation, men antagelig også et stykke længere fremover. Der er forskellige områder, hvor besparelser er mulige, fordi staten på grund af de ekstraordinære forhold er kommet til at overtage byrder, som det ikke er rimeligt, at den under normale forhold skal bære. Disse byrder kan gradvis afvikles. I samme grad som man afvikler de ting, der ikke længere er påkrævede, får man råd til at gennemføre dels visse skattelettelse og dels visse sociale og andre

foranstaltninger, som udviklingen har gjort ønskelige.

Må jeg til slut endnu en gang understrege, at vi naturligvis ikke kan se ret langt frem i tiden. Selvom vi er inde i en forholdsvis rolig periode og de nærmeste måneder derfor næppe vil byde på store forandringer, vil det sikkert være ønskeligt at se på visse ting i vor finansielle politik, når vi kommer hen imod slutningen af dette år. Hvis den nye grundlov bliver vedtaget, skal finansloven jo fremtidig forelægges senest den 1. december. På dette tidspunkt vil det derfor være passende, at man overvejer situationen igen. Vi har da også en vis forestilling om finansåret 1955, som antagelig igen vil byde en vis stigning i udgifterne, selvom vi nok er kommet ind i en roligere udvikling her, end vi har været i de nærmest foregående år. Under hensyn dertil har vi foreslået, at tilskudsordningerne og forbrugsafgifterne, der foreslås uforandrede, ligesom iøvrigt også tillægsindkomstskatten, værneskatten og tillægsafgiften på motorkøretøjer udløber med udgangen af december måned. Der vil så, når det nye finanslovsforslag er forelagt og man derfor har den bedst mulige oversigt over problemerne, være anledning til at tage disse spørgsmål op til fornyet overvejelse.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale de forelagte forslag til velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Jeg giver dernæst ordet til den højtærede arbejds- og socialminister, for at han kan fremsætte de for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om en særlig ydelse til alders- og invaliderentemodtagere m. fl.*

Som det vil være de ærede medlemmer bekendt, blev der i forbindelse med bortfaldet af rabatordningen vedrørende kød og flæsk ved en lov af 31. marts 1950 tilvejebragt hjemmel for i finansåret 1950—51 at udbetale en særlig ydelse på 40 kr. til alders- og invaliderentemodtagere m. fl., idet der samtidig blev gennemført børnetilskud. Tilsvarende ordninger blev gennemført for finansårene 1951—52 og 1952—53 for rentemodtagernes vedkommende ved lovene af 28. marts 1951 og 23. maj 1952, for børne-